

**BARE
JORDEN**

OSKAR SJØGREN

den fest jeg var til på filmskolen i går

undskyld til alle undskyld til alle mennesker jeg snakkede med og
til alle de nye

fordi jeg ikke længere tror på min evne til at føre en samtale

eller tror at den aldrig har været der at mine samtaler i fortiden at
jeg har udåndet luft

jeg ved det ikke

jeg kan ikke huske mig selv

ansigter er det eneste jeg kan huske

jeg spørger hvad du laver hvad synes du om det jeg spørger om
ting du kunne bruge 5 min på et skema for min skyld og sende det
til mig

jeg sætter ikke mig selv på spil

jeg giver ikke nogen muligheden for det

hvad skal jeg spørge om

skal jeg spørge til dit tøj

skal jeg spørge til dit liv

men jeg vil vide det jeg er taknemmelig for at danse med en øl og
en cigaret jeg tror jeg ser dum ud jeg tror der er plads til at se dum
ud

jeg skal danse med to piger der er højere end mig

jeg skal spilde øl på mig selv og på mennesker og på alting i en
radius

jeg skulle have taget præcis den trøje på jeg tog på som er lilla og
femten procent mohair som er alt det mohair der er i mit liv og alt
det mohair der er i mit liv kommer til at lugte af øl og cigaretter
forever

når nogen danser med en absolut selvsikkerhed er der noget i
rummet der går lidt i stykker man kan se det på den måde det suger
bedriften ud af skuldrene på

om jeg skulle miste dansen skulle jeg miste alle mennesker

jeg vil aldrig mere sige noget højt

begge mine lungers luft og røgen i det her lokale

jeg slingrede tilbage til amager på cyklen og tænkte på denne her
situation

med en pige som jeg dansede med og måske snakkede med

tror hun sagde hun hed sara måske var det en anden tror vi dansede
og jeg tænkte måske er det her noget

så på hendes hidsige øjne og tyrering

jeg tror jeg sagde noget at hun så velkendt ud

og så var hun et andet sted på dansegulvet og jeg var et andet sted

på dansegulvet

og fik nogle gange øje på hende i et glimt mellem nogens skuldre
og hævede fadøl

på et tidspunkt spurgte jeg om hun havde nogle søstre for at prøve
at finde ud af hvor jeg kendte det ansigt fra og over musikken og
bevægelserne fangede jeg svaret: ja, tre

og så lod jeg den lissom ligge ved det, dansede med nina og karl og
caspar og signe, nogen stak mig en ekstra fadøl ud af det blå, totalt
lykkeligt

nogen hænger med hovederne i rytmen som generer piletræer

jaloux og hadefuld og vabler i øjnene

det tunge gule lys løber alle ned ad nakken

jeg forestiller mig et dansegulv hvor alle er blinde. hvad hører de

klokken var måske lidt i fire og djen sagde at nu spillede han sidste
nummer

og så var hun der igen der i midten af synsfeltet der i midten af
menneskets univers

fik sløret øje på en tatovering på hendes arm og mærkede noget
klikke på plads

og jeg råbte

DET ER JO DIG

HVORFOR SAGDE DU DU HED SARA

og hun råbte

JEG HAR SGU DA IKKE SAGT JEG HED SARA

og musikken stoppede og folk begyndte at se sig omkring og tage stilling til en ny situation og jeg sagde

det gjorde du da

og blev virkelig i tvivl om det var noget jeg havde bildt mig ind

og jeg ville ellers gerne have kysset hende måske bare for at vise hende at verden var godt kunne være helt vildt ny

og måske for at insistere på at vi godt kunne lægge berlin bag os

jeg havde lyst til at råbe

DIT HÅR ER LØGN DINE HÆNDER ER LØGN DIN VARME
ÅNDE ER LØGN DIT RØDE BID ER LØGN

men på det her tidspunkt var hun forsvundet igen

mellem folks skygger, ting der kølede ned

så står man der og sutter på sine ord

og jeg gik ud i kulden for at tisse op af den røde mur jeg sank ned i grusstien

prøvede at finde bare et sted mit hoved havde lyst til at fokusere på

selvom det var helt umuligt at overbevise sig selv om skulle være et vigtigt projekt

mens en vagt i lysende vest kom gående forbi med en lydig
dobbermann

prøvede at komme i tanke om navne og ansigter på personer jeg
havde mødt i løbet af aftenen

navnet anita meldte sig uden noget ansigt

lysten til at råbe det navn, anita

se navnet blæst op i meterhøje blødende bogstaver på himlen

og lysten til at gå ind på dansegulvet igen og råbe

UNDSKYLD

DET VAR IKKE MINE SPØRGSMÅL

BARE TÆNK PÅ DEM SOM TOMME PLADSER HVOR DE
RIGTIGE SPØRGSMÅL SKAL STÅ

INTIMITETEN ER GOD NOK

TAGER MIN JAKKE OG CYKLER HJEM NU

anmeldelser af facebook messenger

ha ha

hvor er det latterligt

få nu det lort integreret i facebook

lort

lorte messenger

lorte app

spild af plads

...

tvang

dont use it

hvad fanden har de gang i

skod

hader det

hvad fanden bliver det næste

lorte fb

mere unødvendigt skrammel

sur røv

hvorfor

dumt med dumt på

not good

forfærdeligt

lorte ap

lamt nok
lort
lort
lorte app
lort
unødvendigt
lort
skod app
seriøst facebook
idioti
lort
i hate it
uanstændigt
lamt, meningsløst
hvor er boblerne
til grin
lortelort
worst app
skod app
lort
lort
hvordan sletter jeg den igen
det kunne ikke være dårligere
lorte app
latterlig tvang
ubrugeligt
dårligt
lort
fjern det
gennemført elendigt
fail

elendig

overraskende dårlig app

1984

dræb mig det er klam

hvornår fjerner i lorten

fesent

lort

lort

why

just... no

dont tell me what to do

bye bye facebook

i et nummer af x-men lider
the scarlet witch et nervous breakdown
og mister kontrollen over sine
reality altering powers
det findes der intet sprog for men
i vil vide hvad jeg mener når
jeg siger at en persons sorg flyder
over den dæmning der holder sammen på det hele
og skyller ud over verden
everything i touch turns to shit
everything i touch turns gold
don't touch me
leave me the fuck alone
hvorfor er der ikke er flere digtere
der læser x-men når et af de mest gennemgående temaer
er det umulige ved at være tæt med nogen i en fremmedgjort krop
jeg synes at en af de vigtigste udviklinger
for tegneserien som medium var da man
gik bort fra brugen af tankeboblen
fordi tankeboblen virker som den mest naive og den mest invasive
måde at skrive om noget menneske på
the scarlet witch hedder wanda maximoff
jeg identificerer mig med wanda maximoff

altså
følelsen af verden der trykker på ens øjenæbler
som når man står i føtex
og kigger ud over de lyserøde hakkemarker
og vil trække sig tilbage i huset som
en snegl men opdager at
huset er proppet med al ens vraggoods
det lort
på et tidspunkt finder the scarlet witch ud af at alle superheltene
har samlet sig for at slå hende ihjel
på et tidspunkt siger the scarlet witch ordene
no more mutants
og så er det sådan
man kunne sige om the scarlet witch at hun er
crazy pussy
man kunne sige at hun ikke har lyst til at være nogens rosa parks at
hun gerne bare ville være mor til to velkabte børn at hun var dette
men at mindet om det er blevet visket ud og at tabet af dette minde
var grunden til at hun får et nervous breakdown
jeg kunne sige at jeg står i køkkenet til nogens fest og ryger en
cigaret og forestiller mig røgen løbe ned gennem lungerne i
super slowmo
forestiller mig en timelapse video
af mine lunger gennem de sidste
fem år der ændrer farve og
bliver et gæstfrit klima for
diverse solsky vækster
bittesmå sukkulenter der lyser som
vandmænd i måneskinnet mens
jeg står i nogens køkken
og mærker verden rundt om mig ændre sig

jeg kunne sige at jeg her bliver til fortællingen om mig selv at jeg
her forstener og mister mine reality altering powers
jeg bliver til en fast form
den her gang virker det

sol, ilt, kræfter, vandmænd, lyset fra skærmen

sol, ilt, cigaretter, trappesten, kræfter, gener, natten, vandmænd og
lyset fra skærmen

sol, vand, beskeder, cigaretter, trappesten, ilt og kræfter, celler, og
ting vi ikke kan huske, det modsatte, det ens, og det modsatte, det
ens, gener, vandmænd, de korte afstande imellem os

jeg sætter mig udenfor på trappen og hvis nogen kom ud ville de se
på mig og tænke at jeg var blevet afvist på en overbærende måde
efter at have mistet mine reality
altering powers lider jeg et
nervous breakdown
jeg sidder hjemme i lejligheden
min iphone er slukket
der er ikke nogen tilbage at kigge
på på tinder
jeg har ikke lavet damer jeg har
lavet negative space
jeg er en for sød person
på en ligegyldig måde
og ingen kommer nogensinde til at tage konsekvensen af det jeg
tænker mens jeg står på scenen

i vil vide hvad jeg mener når
jeg siger at
der er spejle på alle ting
og alting
og alting
og alting
det handler om jer
og når det bliver morgen igen
så handler det om jer
og når jeg laver en statusopdatering
så handler det om jer
og når i fucker hinanden op
hvilket i gør
så handler det om jer
jeg knæler i amagerbrogade holmbladsgade krydset og begynder at
lyse
den her gang virker det
no more poets

jeg savner et sprog til at sige ingenting
indtil jeg kommer ovenpå igen
jeg kan ikke tale om noget uden at
føle en snigeren klausul om identitet
i mit ansigt
jeg ville ønske jeg kunne gå ind på en
cafe hvor en person jeg kender arbejder
uden ansigt
og folk ville kigge underligt men
ikke så underligt som man ville kigge på
en person der ikke havde noget ansigt
måske bare lidt underligt
jeg græder hos linea indtil jeg bliver så
sulten af at tømme mig at det eneste
jeg har lyst til er kalasets bbq burger
og en ny t shirt
og en tatovering af en regnbue
jeg siger rasmus halling nielsens

navn som en besværgelse det er beroligende
jeg hikker og smiler ødelagt i øjnene
jeg savner et sprog til at sige ingenting
fordi ingenting er det bedste at sige
jeg vil tale sort på tegnesprog ved
at gestikulere sindssygt med armene
og hvis jeg må få en ting til så vil
jeg bo i midten af en søjle af
blæst og fuglevinger

vi er
to enheder
der er programmeret til
at lege med hinanden
hvis vi har sex
skubber du mig så
sikkert ud
efterlader jeg
en mængde
data i dig
hvis vi forbindes via en
tynd hvid tråd
og den tråd
den er nilen
og nilen
den er for ever
man kan aldrig

bade to gange i
den samme stream
man kan aldrig have
den samme krop
mere end en gang
men kroppen
den er for ever
den er
a thing of sadness
i nat lå vi og
flettede fingre
og hørte en plade
vi begge to
kunne lide
du sagde ordet nej
jeg gik ud på
dit toilet og
onanerede
en våd udløsning
da jeg kom
ind igen spekulerede
jeg på om
du kunne se

det på mig ligesom
man kan se
det på en
gravid kvinde
jeg føler jeg har
ventet på dig
og nu sidder jeg
i din seng uden
t shirt
og kigger på de
faner du har åbne i
safari
dit ansigt lyser op
i lyset fra safari
vi ser en musikvideo
med isbjerge
gad vide om
der findes nogen
der vil nå at udvikle et
styresystem der
hedder arktis
inden arktis ikke
længere findes

i fremtiden vil nogen
nævne arktis som en ting
man havde i begyndelsen
i begyndelsen af det
enogtyvende århundrede
i x-files filmen
fight the future
har en sort virus ligget
i dvale under isen
i over fyrre
tusind år
og nu sidder vi
her i lyset fra
safari og
masserer hinandens
håndled som to
lesbiske teenagewiccaer
jeg læner mig
frem og kysser dig og
jeg ved at
arktis
forsvinder
for ever

du siger at jeg
nok snart bliver
nødt til at gå
det er eksamens
periode
jeg kysser dig
du har eksamen
jeg håber vi ses
i næste uge

jeg er lige vågnet
vildt tidligt selvom jeg
var ude og drikke øl i går
linea ligger og sover
en perfekt kromtorpedo der glider
helt glat igennem drømmene
ikke kun hendes
dine også sikkert
hun er meget perfekt at se på
linea har to ansigter til når hun sover
det ene er ligesom den salige japanske smiley med
øjne som to triumfbuer
det andet er de bekymrede kalligrafistreger i sart kul
når jeg er så tidligt oppe er jeg sikker på
at jeg det punkt universets events piler mod som sædceller
skulle ses med anika men hun har ikke svaret og
i morgen tager hun til australien
der er hele tiden noget jeg ikke ved
som dengang hvor jeg havde et flere måneder langt skænderi med
rasmus
efter at have været sammen med en pige han
ville have kysset med
det vil sige jeg fik at vide at vi var uvenner
flere år senere
uden at have det ringeste minde om det

hvilket virkelig slog bunden ud på hvad
jeg tror jeg ved om mig selv og andre
jeg tror jeg skulle være mere uvenner med mine venner
så vi kunne drikke make up øl
mens vi hørte immortal technique
jeg skulle drikke isvand af et isglas og
se mine læber sidde fast i glasset
gå i et med glassets struktur af partikler
jeg skulle eksplodere når en pige kyssede
mig og efterlod en håndgranat i min jakkelomme
og ligge ud spredt ud over gulvet som små
T-1000 perler der spejlede og bøjede deres
umiddelbare omgivelser på en dystopisk måde
jeg skulle have fine holdninger og selv
i den mest vaklende brandert sige ting som
matisse levede igennem to verdenskrige og malede stadig bare
kvinder og frugter
jeg skulle deltage i et udtalt fællesskab
hvis eneste projekt var at
fortie eksistensen af otto frello
stå ved mikrofonen til konferencer og
sige ting som without further aduu
i give you
please give a warm hand
til lady or sir
jeg skulle give den kørestolssiddende rust i true detective
et svalt kys på panden så
han sukkede og huskede hvordan det liv det føltes
redde alle dem fra halvfemserne i det hele taget
jeg skulle få mindst en person til at bruge ordet
tøvregn om når det drypper lidt og ikke bliver til mere
jeg skulle finde ordet for når man tisser og bevidst

prøver at få det til at plaske så højt i kummen som muligt
og skulle jeg ikke hen over årene
stoppe med at ryste så meget på hænderne
som om jeg altid er lige ved at knække som en blyant
skulle jeg ikke
som eksplosionen af strålende perler
samle mig selv og
stå så sikkert i det her nu
og det her
skulle jeg ikke have robert patricks
stålsatte kolde øjne
og mulders overbevisning
og scullys evige
hengivenhed
jeg siger
jeg skal stole så meget på nuet
at fremtiden helt hører op
jeg skal stå så sikkert på surfbrættet
med en hale af hujende mennesker i våddragt
efter mig inde i
the green room

miriam,

har lige gjort rent i i hele lejligheden, støvsuget og ligget på knæ i tre kvarter og vasket gulvet. det her lyse laminerede trægulv. meget af skidt virker som om det helst bare vil skubbes rundt i grumsede ansamlinger, det er svært at få kluden til at få fat i det. selvom jeg føler at jeg er grundig kommer jeg stadig til at tænke at andre ville gøre mere fuldendt rent i deres lejligheder. når de så at kluden ikke ville samle det snavsede gå ind på youtube og finde en løsning og så have lært noget brugbart til resten af livet. fordi jeg ved de er mennesker der kan få brugt deres tid dygtigt. jeg tror at selv olivia på sine mest deprimerede dage får skrevet mere end jeg på en god dag. og så må du undskylde hvis du ikke finder din person tilstrækkeligt spændende, jeg har aldrig prøvet at opfinde en person som dig. andre mennesker med større psykisk tyngde ville sikkert have fået dig til at træde skarpere frem i teksten. dig. jeg har jo ikke engang tænkt en hårfarve til dig eller nogle definerende erfaringer der kunne fortælle mig lidt om hvem du er. eller var, måske er du død mens jeg skriver det her. død af udmattelse over bare at skulle være til. men jeg forestiller mig at du stadig er levende og vi er den slags venner der ikke behøver lede efter noget af os selv i den anden. at jeg kan fortælle dig om alt hvad der foregår mellem linea og mig uden at føle at jeg forråder nogen, tværtimod, ved at fortælle dig om de her ting er der en form for renhed på spil. samtidig ved jeg godt at jeg

aldrig kan få så meget af dig som jeg gerne vil, for jeg vil altid ha mere, det er sådan jeg er. og da jeg sad med johannes på en bar forleden aften snakkede han om hvor drænende det kan være at være ven med en der kræver noget af en, sådan virkelig kræver noget. det havde jeg altså tænkt på mange gange før, men jeg håber alligevel at jeg har været mådeholden nok i min besiddetrang. det er så nemt at komme til at gøre verden til sit gidsel.

jeg er så træt af sommeren.

hvorfor er det stadig sommer.

hvorfor skal jeg overhovedet skrive at det er sommer.

jeg prøver at komme i tanke om dig, det er ligesom mindet om dig er ødelagt. prøver at holde dig forsigtigt ude af fokus, lade være at finde gamle mails i indbakken frem, se på dig uden at se på dig. jeg tænker på den sang du altid sætter på længe efter festen har peaket. jeg ved ikke om det her giver mening for dig. jeg leder videre.

et par ting jeg faktisk kan huske: en blå og gul strikhue på trin dybt i en nåleskovsbund. på rå røde kinder. du ånder du giver mig små skyer i eftermiddagsmørket. du smiler eller rettere dine kinder smiler så det ligner det gør ondt på høje skygger. på andre der er til stede rundt om os. på rigtig gode vinterjakker. og jeg ved godt det er fejlt, det er uacceptabelt at placere dig i den her svenske nåleskov hvor du ik kan gøre modstand. måske sidder du lige nu og kigger ud af vinduet på sådan et snebetinget nålelandskab og er ekstremt træt af det. og måske tænker du på den dag du holdt om mig ved vandet, ikke som et krav men med hænderne på mine hofter. jeg følte mig som en lille genstand, septemberberuset.

jeg tænker på den eftermiddag jeg lå på sengen og læste og du kom ind og skrabe på døren og jeg ku se med det samme at det din krop krævede var sex. du havde været træt og deprimeret hele dagen. det var tydeligt du ikke havde det i dig til at mønstre et frækt smil, du kom bare ind. ligesom et lille barn der har lavet en tegning, her, her

er min krop i det grå, må jeg godt bare. jeg kunne skrive så bollede vi men det ville være løgn. det var mig der bollede dig. og jeg gjorde virkelig mit bedste for at holde længe så du skulle være træt nok bagefter.

så kom jeg og lod dig falde ned, og du blev tung og vågnede ikke igen før næste dag. jeg løftede dig op, jeg holdt en krop der havde givet slip på sig selv. jeg gav dig videre. du registrerede ingenting. en anden dag: sidder og venter på linea kommer tilbage fra at have været til foredrag om al-qaeda som avantgardebevægelse.

hun kommer ind med maden fra stedet på fiolstræde og sparker skoene af i entréen. takeaway eller fastfood, intet af det lyder som noget man har lyst til at spise. du løber ud mellem fingrene, du forsvinder i en hylende overtone. elkedlen hyl, nåleskoven hyl, jeg kan ikke koncentrere mig i noget fysisk rum. linea har vådt hår, det regner udenfor. jeg står bag hende mens hun står ved spejlet. jeg rører ved hendes hår. vi spiser i stilhed mens jeg prøver at komme i tanke om hvad det var jeg prøvede at komme i tanke om. jeg går ud i entreen og stiller hendes sko på plads.

det er uoverskueligt den måde folk optager plads i ens liv på. og hvorfor skal det altid med dig være et spørgsmål om noget kan bruges til noget eller om det skal smides ud. hvorfor kan du ik smide noget ud inden du ved om du skal bruge det. eller bruge noget til det ik kan bruges mer og så bare beholde det. og beholde det lidt mer.

men det kunne du ikke. det giver mig lyst til at gå ud og være sammen med en masse af dine venner. jeg vil være gift. opløse alliancerne rundt om dig. jeg vil gøre dig til et mindre menneske. jeg vil afkræve og være kvindelig. er jeg nu kommer til at gøre dig til en mand. er der noget særligt maskulint ved at smide væk. jeg vil ikke smides væk. jeg vil beholdes. jeg vil rummes af noget større end mig selv.

er det mig der er træt. hele dagen har været et kludetæppe af

dokumentarer på nettet om ting jeg ikke kan huske.

det kunne blive rigtigt efterår og året kunne blive suget ned i et sort hul men det gør det ikke. jeg kunne tage på stranden med drengene og spille petanque men det gør jeg ikke. jeg ligger på ryggen og kigger på soveværelsets loft. når jeg ligger på maven er det en drengeryg du ser. det er den ryg jeg må leve med.

kan ikke nå at ryge den her cigaret. gløden har allerede gjort det for mig. kan ikke nå at registrere hvad der ændrer sig rundt om mig. Jeg ligger og venter og jeg kigger på tøjet der hænger på bøjlerne og jeg venter. det er den tid der forløber mellem dig og mig.

efter et stykke tid kunne jeg ikke bære det længere. jeg var så vred på dig. jeg tog hjem til din far og ringede på, jeg måtte stå længe og forklare ham hvem jeg var gennem dørtelefonen. hvis det var dig havde du bare lukket en fremmed ind uden at tænke videre over det. jeg fortalte din far det hele, hvordan du tvang mig til at slå dig, at du altid snakkede om mennesker som var til stede i rummet med os, mest når vi havde sex, mennesker jeg ik kunne se, og jeg fortalte ham hvordan du kan gå i flere dage uden at spise noget som helst. han spurgte om du tog nogen stoffer, jeg sagde nej, ingen stoffer, men jeg ved ikke om han troede på mig, så den har du altså også siddende på dig. jeg kan faktisk godt lide din far. fin fyr. han inviterede mig med op i sommerhuset i småland. jeg må jo tage hvad jeg kan få.

jeg bliver så lille når jeg tænker på hvordan dit smil, dets sjældenhed. jeg føler ikke længere noget behov for at prøve at skjule svagheden. den kan eje mig. så er jeg i det mindste nogens.

jeg må virkelig ud. jeg kan ikke sidde herinde længere. jeg tager til nørrebro og går rundt i håbet om at løbe ind i en fremmed eller kun lidt velkendt pige og sige nogle ting så man kunne se hele vejen rundt om hendes øjenfarve. jeg vil gå med hende hjem (hun ville bo tæt på) og tage tøjet af hende, det ville være efterår og hun ville stå på gulvet helt nøgen, og bagefter ville jeg falde i søvn. vågne senere,

desorienteret, det ville være blevet mørkt og jeg ville høre bruseren og lyden af dig i bruseren og opdage at det var dig, jeg var gået hjem med. det var dig der stod derude og lyden af dig, der vaskede mig af dig. og jeg ville liste mig ud og gå hjem og sidde derhjemme og kigge ind i væggen resten af dagen. og afstanden mellem at møde nogen og at kende dem intimt ville være forsvundet ligesom flere dårlige år. tænker det godt kunne ende lykkeligt her. nogen finder hinanden under en bro. er det her vi forsvinder.

aprioritaire.tumblr.com
twitter.com/oskaretc
sheetgrammar.wordpress.com

LÆST OP@LITERATURHAUS

22.5.14